๓๖๑ สอมมะลิ

๒๗ พฤษภาคม ๒๔๘๕

พี่ลำ

วันนี้น้องเหนื่อยเหลือเกินค่ะ ตอนเย็นกลับบ้านตั้ง ๖ โมงเพื่องจากต้องอยู่ช่วยทัดละคะให้พวกครูสมัครรำงะแสดงในตัวพี่ลือนหมด พอมาถึงบ้านเห็นจ.ม. ของพี่อย่มพิโต๊ะก็ต้องรีบอ่านก่อนทำอะไรทั้งหมด แม้แต่หมอกก็ยังไม่กลด เพราะไม่ทันใจสั่งของ ต่อจากนั้นก็พาแม่เติมเขาไปดูบ้านเช่าแกลละพานตั้งรอมทั้งครบเป็น ๓ คูหาด้วยกัน กว่าจะกลับบ้านรอมทุ่มกว่า แสบตีละเหนื่อยเพลียทั้งกายและใจ พร้อมทั้งหิวข้าวด้วยเป็นอย่างมาก แต่กะนั้นพอทานข้าวเสร็จก็มานั่งตอบจ.ม.พี่ปีเกละก่ะ เพื่อกองเวลาอามหำไปพลางๆ ฝนก็ทำท่าจะตกเสียด้วยซ้ำ ยังไงน้องจะได้เลยตามหำฝนเลย

เรื่องเพลงที่แต่งกันนั้น มีอะไรขึ้นๆลงๆบ้างพี่อย่าเพิ่งเลิกคิรมะนะก่ะ ก่อนจะบอกว่าน้องก็เป็นนักแต่งกันเขาบ้างเหมือนกัน คนดีนะชีก่ะยู่ให้ทำ เพราะน้องมีทำนองลงเพลงหนึ่งซึ่งน้องคิดได้นานแล้วตั้งแต่วันเกิดของทานอินซีปีไหนก็จำไม่ได้ ดูมดูบอก

ถ้าพอไปได้ก็ทดลองทำเพื่อชิ้นเหมาะแก่การสมัยใช้ใหม่
น้องนึกสนุกขึ้นมาก็เลยลองแต่งเพื่อดู และได้ส่งเข้า
รอมมิ่งอาทิตย์ เพลงคราวนี้มีสามแต่งดังนี้คือ หยดคำ
ตกหยด หยดชื่น หยดลลาด เต็มลคดี, คมคร และน้อง.
คร ทองต่อ เกือบมีคมกมล - เสียดายคนหนึ่ง / มงกุฎ
มลล่า เพลงของลลาด ชื่น และ คมกมล คร ทองต่อ
กาเก็ม และ เป็นการ ท่ปลาดที่เพลงของน้องไม่
ชักกาเก็มด้วย ที่จริงก็เป็นการสอบมากที่พี่มาอยู่ที่
ลำปางเสีย มิฉะนั้นก็คงกาแต่งกันมาด้วย และใน
ทันทีใครๆ ก็สามารถจะแต่งส่งได้เช่นนี้ น้องก็ไม่อยาก
จะเห็นพี่มาแต่งกันเช่นนี้เลย อย่าดูถูกกลแม้แต่ขนาด
น้องก็ยังส่งได้ จริงไหมล่ะ? ลืมบอกไปว่าเขาจะ
ส่งวันพุธนี้ แต่ที่คงไม่มีโอกาสได้ฟังการหยด.

พี่พมกับอาจารย์ที่นี่ทรงดี? เขาบอกแล้วมั้ง
มาว่าพมนี่ และเดาเหมือนเขาจะฝากเงินมาให้แล้วมั้ง
ด้วยใช่ไหมล่ะที่พี่กลับ ที่ลองถามเขาน่ะ เพราะ
แล้วมันเขาก็ลืมคอยให้พี่กลับเรื่อยๆ เพื่อจะได้ตั้งตัวได้.
น้องก็ทราบดีอยู่เหมือนกันกลัวพี่จะไม่ได้กลับ ถ้าเขา

เกิดทำลืมสิ่งไม่สิ่งเล่มใหม่เปลี่ยน พี่ก็แย่นะซิจ๊ะ

มีเรื่องอีกเรื่องหนึ่งคือน้องเกิดฝันว่าพี่กลับมาแล้ว และแต่งตัวดีๆ ชดเล่ากลพี่น้องจัดมาให้พี่ล่ามาฝันมาหาน้อง มาเล่าให้ฟังว่าอย่พี่ล่ามาง ทุกคืนหลอกด้วยการทำมือโตๆ ยื่นเข้ามาในมุ้ง น้องตื่นขึ้นมาตอนเช้ามืดเลยนึกกลัวไม่กล้าออกจากมุ้ง ดีไหมพี่ ฝันน้องกลัวเองเสียด้วย นอกจากนี้น้องก็ฝันถึงพี่หลายหนเหมือนกัน เป็นอันว่าไม่เสียเปรียบซึ่งกันและกันนะจ๊ะ. เพราะ๓๖ ฝ่ายก็ฝันถึงคนละหลายๆ หน ใจพี่กลับมาเล่าถึงฟังคงสนุกดีนะพี่

คุณพ่อมาถึงวันกลับสิ่งขลาเมื่ออาทิตย์ที่แล้ว คือวันที่ ๖๔ น้องไปส่งที่สถานีรถไฟคุณพ่อ และได้กระเป๋าให้เงินน้องอีก ๔๐ บาท น้องไม่อยากรับพลายเป็นความสัตย์ เพราะรู้สึกเกรงใจมากที่สุด แต่ถ้าน้องไม่รับก็เป็นที่ไม่พอใจ จึงต้องรับไว้ และในวันเดียวกันนี้พอง น้องไปซื้อเครื่องกระป๋องเป็นเงิน ๑๐ กว่าบาท ส่งไปให้คุณพ่อที่สิ่งขลาแล้ว ต่อจากนี้นก็ฝากคลังได้ ๑๐ บาท ให้คุณแม่เสีย ๑๐ เพราะน้องใช้เงินของคุณ

มาถึงเหลือเกินเลยเกรงใจต้องประคมไว้เสียนานนัก ตกลง
น้องเหลือใจ ชื่นชมหน่อยเท่านั้น ดีไหมล่ะ ที่น้องทำอย่าง
นี้ คนพี่ของน้องใจดีมากไหมล่ะ ? พี่คงจะยินดีที่มี
คนพี่เช่นนี้นะพี่ เสียดายเหลือเกินที่พี่ไม่สามารถจะ
ทำความรู้จักกันที่ฟิโลเทล์ครวนี้.

เครื่องแบบใหม่ของน้องทรงสวยดี ถ้าพี่เห็น
ข้างหลังก็คงนึกว่าพี่แหม่มมาจากไหน , เพราะว่าเป็น
ชะโปงพริ้วทรงเพียวสวย และเสื้อก็เปลี่ยนใหม่
ทั้งในชั้นที่ขึ้นกันสำนักหยก น้องก็ต้องติดแถบเลข ๓ ด้วย
เพิ่มความสง่างามขึ้นอีกมิใช่น้อย เป็นไงล่ะ ถ้าพี่นึก
ถามมันทีพี่เห็นสลายไหมล่ะ ? ระลึกเมื่อมาเห็น
ครั้งๆ อย่างตลึงก็แล้วกัน

ที่นี่ฝนตกเหมือนกันนะ แต่ไม่สิ้นสุด
ตลอดไปเสียทีเดียว ทีเดียวอีกทีหนึ่งก็ดีเหมือนมีเสียงฝน
จะไสยพ้องน้อง เวลาที่ก็ทำลับตา เท่าพละต้องลาที่
ไปอามนัดฝนสียที พี่กลัวพี่ว่าๆ นะพี่ จะได้ไปฟัง
ความสียงที่น้องอดใจ ฟังแล้วพี่จะสั่งสียูวานี
เป็นไงทรือสี่ปูมกันแน่หนอ? คิดถึงมากจะ ๆ
น้อง.